

Wereldreisverhaal

Op Vader- en Moederdag hebben onze dochter en schoonzoon ons na het mikadoën vreselijk verwend. We kregen toen respectievelijk een baedeker en een reis- en kredietbrief (naast een vette cheque) cadeau. Daarmee konden we royaal een wereldreis ondernemen om de terra mater – ook wel: Moeder Aarde – te verkennen. Deze uitdaging van the great Unknown hebben we im Brustton der Überzeugung en met joie de vivre aanvaard. Op Opa-en-omadag vertrokken we.

Onze eerste bestemming waren de drie BES-eilanden, te weten: Bonaire, Sint-Eustatius en Saba. Dat eerste behoort tot de Benedenwindse Eilanden. Ze hebben daar een eigen muziek- en dansstijl, die simadan genoemd wordt. Bij de seú (oogstfeest) kun je daar intensief mee kennismaken. De criminaliteit wordt er bestreden met de korteklapmethode. Als openbaar lichaam behoort het als gemeente met een status aparte tot het Koninkrijk der Nederlanden.

Via een land waar de Arabische Lente mislukt is, arriveerden we in Arabia petraea, het gebied van de Sinai. We dronken eerst een arabicaproduct en per arabier reisden we verder. Een dhimmi die een shisha rookte, begroette ons met 'salam aleikum', waarna wij comme il faut netjes teruggroetten met 'wa-aleikum as-salam'.

Vervolgens kwamen we via de laars, Italië, een van de PIGS-landen, binnen. Alleen de gedachte al aan de urbs aeterna, ook wel de Eeuwige Stad genoemd, bezorgde ons het stendhalsyndroom. Dwars door de Mezzogiorno bereikten we die stad, soms eindpunt van de Giro d'Italia. Waar Silvio Berlusconi precies zijn bungabungafeestjes gehouden heeft, hebben we overigens niet kunnen achterhalen. We bezochten er een medievelfestival, waarvoor de oproepen in Italiaanse mediëval gedrukt waren.

Om dit verhaal behapbaar te houden, bespreek ik niet alle landen tot in den treure. Ik kies nog wel één land uit: het land van de rijzende zon. Daar noemen ze harakiri zelf seppuku. Ze eten er shoyu, dunne sojasaus, en sommige jongemannen sluiten zich op om niet aan de maatschappij te hoeven deelhebben (hikikomori), andere(n) overlijden als gevolg van te hard werken (karoshi), bepaalde tycoonbonzengroepen hebben er veel te vertellen en anderen zweren bij de kawaii, die uit Japan afkomstige levensstijl, waarin onschuld en kinderlijkheid centraal staan. Kongsu's vindt men daar kennelijk niet vreemd: een keiretsu is immers een aanvaard conglomeraat van exclusief met elkaar samenwerkende producenten en toeleveranciers.

Eenmaal op thuisstoom in een Boeing 747, een jumbojet, bedacht ik dat ik binnenkort een specialistendicteeetje moest afleveren. In het vliegtuig heb ik me toen met verve op de dictee-ineenflansmethode (DIM) geworpen met als resultaat: taotjo (pasta van gefermenteerde sojabonen), chakchouka (VD: groenteomelet uit Noord-Afrika, de bellerophonsbrief (stort de bringer ervan in het ongeluk), de chupacabra (geitenzuiger,

een legendarisch monster), debris (ruimteafval), het déléguéetje Sophie van de Franse vakbond en als toetje een heus île-flottantedessert.

NB De trùk'i pan en het ka'i òrgel krijgt u vandaag koefnoen.